

Toldsatser, der her stilles op. Der bliver saa kun Tyskland tilbage. Man vil maaske sige, at vi hidtil ikke har faaet meget Skotøj fra Tyskland, og det har heller ikke med Hensyn dertil hidtil været saa galt som med mange andre Varer, men Købeevnen er jo ringe i Tyskland, og Tyskland holder sin Industri i Gang. Har man da nogen Garanti for, at Tyskland ikke en skønne Dag, naar det skal af med sin Overproduktion, smider den ind paa vort Marked? Hvilke Foranstaltninger vil man da træffe? Netop i Kraft af Værdiforholdet mellem Kroner og Mark kan Tyskland selv med de Toldsatser, der her opstilles, kaste sin Overproduktion herind. Hvilke Foranstaltninger agter Regeringen at træffe, for at noget saadant ikke skal ske? Tyskland kan sælge i Kroner, og blot ved at opkøbe en Snes Skotøjsbutikker her i København kan det skaffe sig af med sin Overproduktion til Skade for vor Industri, til Skade for vor Handel, og Arbejdsløsheden vil ikke formindske, men øges. Man faar kun gennemført Toldsatser overfor de Lande, med hvilke vor Industri vil kunne konkurrere, medens Foranstaltningerne ingenlunde vil kunne virke overfor de Lande, med hvilke vor Industri slet ikke kan konkurrere.

Det er den skæbnsvangre Fejl ved det Forlig, der er kommet til Verden bag de nedrullede Gardiner. Det er slet ingen Kriseforanstaltning, der kan forhindre Importen fra de valutasyge Lande, overfor hvilke man netop skulde træffe Foranstaltninger. Og jeg er aldeles ikke ene om den Opfattelse, jeg her har skildret. Den deles baade af Handelen og den overvejende Del af Industrien indenfor de Brancher, der her er Tale om. Det høje Tings Medlemmer vil af Dagspressen have set, at Tobaksbranchens Udøvere var samlet til Møde i Søndags i Grundtvigs Hus, hvor man enstemmigt vedtog en Resolution som Protest mod en Fortsættelse af at manøvrere under Maske af, at det er Kriseforanstaltninger, hvad det slet ikke er. Det er i Virkeligheden kun Foranstaltninger, der virker i en bestemt Retning, nemlig henimod at ødelægge og overflødig gøre den mindre Industri og derigennem skabe monopoliserede Virksomheder for den store Industri. Denne Resolution er sikkert kendt for det høje Tings Medlemmer og for Medlemmerne af Ministeriet, saaledes at der ingen Grund er til at opløse den i dette Øjeblik. Jeg ønsker kun at tilføje, at den samme Resolution blev vedtaget enstemmigt i Mandags Aftes paa en Generalforsamling i Cigar- og Tobakshandlerforeningen af 1885, en Forening, der

omfatter Detaillisterne i Tokabsbranchen. Det er altsaa ikke alene Fabrikanterne, Importørerne og de rejsende i denne Branche, det er ogsaa de handlende, der ser saaledes paa Tendensen i den Lovgivning, der her føres igennem. Og ved Samtaler med Repræsentanter for Skotøjsindustrien har jeg erfaret, at den ogsaa ser saaledes paa den.

Nu er Forholdet jo det, at for den ene af disse Industriers Vedkommende, Tobaksindustrien, for hvilken disse Bestemmelser fortsættes i et Par Aar, vil der komme yderligere Foranstaltninger, som vil fremme denne Tendens. Den højtærede Finansminister udtalte under Generaldebatten ved Finanslovens tredie Behandling, at Regeringen havde under Overvejelse at søge tilvejebragt Indtægtsbeløb, der i hvert Fald kan erstatte det Tab, der lides paa Balancen ved Formindskelsen af Nedsættelsen af Konjunkturtillæget. Det er jo en offentlig Hemmelighed, at et af de Felter, hvor Regeringen — det bliver vel først efter Paaske — vil søge nye Indtægter, er en Forhøjelse af den indenlandske Beskatning paa Cigarer, og at det navnlig vil komme til at gælde de billige Cigarer igen. Finansministeren har forlangt 2 Mill. Kr. Jeg forespurgte for en Maaned Tid siden, da Socialdemokraternes Forslag var til Behandling, om disse Rygter var rigtige. Den højtærede Finansminister tav, man ønskede ikke at give noget Svar. Det var selvfølgelig ud fra det Synspunkt, at naar blot Regeringen kan blive enig med sit eget Parti og med det konservative Folkeparti derom, saa vedkommer det jo ikke den øvrige Del af dette høje Tings Medlemmer, hvad man agter at foreslaa paa et Omraade som dette. Imidlertid er det en offentlig Hemmelighed, at de 30 pCt., som man havde tænkt at forhøje Beskatningen til over hele Linien, ikke bliver til noget, men at man endnu slaas om, hvor stort Tillæg de billige Cigarer skal have. Man ved kun, at de Sorter, der fabrikeres i de store Fabrikker, skal ikke have mere, end at Fabrikanterne selv kan spise den Forhøjelse paa den indenlandske Beskatning. Jeg vil spørge: Er der nogen sund Mening i yderligere at forværre Forholdene for den mindre Industri, gavne den store Industri paa den mindres Bekostning ved at træffe en saadan Foranstaltning efter Paaske, naar man ved dette Lovforslag staar overfor en Ændring i Toldsatserne? Regeringen vilde jo her kunne skaffe sig de 2 Mill. Kr.s Indtægtsforøgelse ved ogsaa at forhøje Toldsatsen paa Raatobak forholdsmæssigt i Stedet for igen at røre ved Fakturaafgiften. Regeringen er jo ikke bange for at røre ved Toldsatserne, hvorfor